

Inimesed on väga sõbralikud, soojad ja külalishked!

Kuuks ajaks Makedooniasse minnes arvasin, et lähen tööle ökoloogilisse farmi. Pakkisin selleks sobivad riided ning jätsin pere ja sõpradega natukeseks hüvasti ning läksin, teadmata, mis mind täpselt ees ootab ja kellega selle kuu veedan.

Reis oli aga üllatusi täis – alates sellest, et teine eestlane Aliis, kes minuga samas projektis osales, oli väga tore ning meil oli väga hea klapp kuni selleni, et farmi jõudsimel alles märtsikuu viimasel nädalal, kui projekt juba peaaegu läbi oli. Veetsime selle kuu töötades kohalikus noortekeskuses Kreativ, mis oli väga armas ja kodune koht, kus paljud noored käisid igapäevaselt hängimas, juttu rääkimas ja tegevustes osalemas.

Elasime väikeses linnakeses nimega Kavadarci, mis on tegelikult rahvaarvu poolest Makedoonias üheteistkümnnes, kuid õhustiku poolest meenutab ikkagi pigem väikest linnakest. Mulle meeldis väga sealne rahulik tempo ning "küll jõuab" suhtumine. Algul oli küll harjumatu see, et tihtipeale algavad asjad kokkulepitud kellaajast pool tundi hiljem, kuid seal olemine muutis mind ennast kindlasti rahulikumaks. Makedoonia üldiselt on Eestist väga erinev. Igalpool on pooleldi ehitatud maju, palju prügi, räämas kohti ja kodutuid loomi. Selle segaduse keskel on aga inimesed väga sõbralikud, soojad ning külalishked. Sealsed inimesed on ka väga sotsiaalsed, palju veedetakse koos aega ning näiteks enda naabritega suheldakse ka palju ja lähedaselt.

Noortekeskuse elu moodustaski lõviosa meie projektist, mis oli väga tore, sest seal valitses tugev kogukonnatunne ning sellest osa saamine oli põnev ja meeldiv ühtaegu. Paljud noored, kes seal käivad, on pärit probleemsetest peredest või väheste võimalustega, kuid seal on kõigile koht, kus olla. Kõiki aktsepteeritakse sellisena nagu sa oled, peaasi, et oled tore ja viisakas ning austad samamoodi end ümbritsevat keskkonda ja inimesi. Viisime noortekeskuses läbi kunsti töötubasid ning veel toimus seal filmiõhtuid, arutelusid, mänguõhtuid jmt. Käisime ka koos matkal ning korraldasime ka organisatsiooni 10. sünnipäeva pidu. Jõudsimel ka farmi ning saime ka loengu permakultuuri kohta.

Kuu aega läks väga kiiresti ning tulevastele Euroopa vabatahtliku teenistuse vabatahtlikele soovitan minna pigem kauemaks kui lühemaks ajaks – selle kuu jooksul jõuab ilusti sisse elada ja kõiki tundma õppida, kuid siis peab kohe jälle koju minema. Kuu jooksul kogetu oli see kindlasti kordades põnevam ja õpetlikum kogemus, kui ma oleksin osanud oodata. Ning seal olles sain väga selgelt aru sellest, et kui tahad midagi teha, siis tee – kui oled ise aktiivne ja hakkaja, on kõik võimalik. Kreativ on väga soe ja sõbralik koht, kust on palju vabatahtlikke läbi käinud. Sealsed noored on juba sellega harjunud ning nende inglise keel muutub ka seeläbi aina paremaks. See noortekeskus on loonud ainulaadse kogukonna, kus noored ja vabatahtlikud saavad enda äranägemise järgi maailma paremaks muuta.

Maria-Ursula Kurm, 2017

